

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 50Ek/196/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118219277
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118219277.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: L. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Družstevnícka č. 2744/22, Levice, v zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho č. 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 pre vymoženie pohľadávky vo výške 850,- € s príslušenstvom o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 50Ek/196/2018 zo dňa 19.11.2018 takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 50Ek/196/2018 zo dňa 19.11.2018 zamietla.

II. Oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 41,93 €.

odôvodnenie:

1. Dňa 06.02.2018 bol na Okresný súd Banská Bystrica doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie voči povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 850,- € s príslušenstvom, a to na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 7C/48/2015 zo dňa 07.07.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/80/2017 zo dňa 24.08.2017.

2. Súdny exekútor JUDr. Matej Kršiak bol Okresným súdom Banská Bystrica poverený vykonávaním exekúcie v prospech oprávneného poverením zo dňa 13.02.2018.

3. Uznesením zo dňa 19. 11. 2018 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a zároveň uložil povinnému povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 41,93 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp.zn. SRSAspA 17773/16 zo dňa 29.03.2017 a sp.zn. SRSAspA 05263/16 zo dňa 30.12.2016 neboli súdu doručené spoločne s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, preto takéto rozhodnutia nemôžu byť spôsobilým podkladom započítania v podobe judikovaných pohľadávok. Pri posudzovaní možnosti použitia zmluvy o úvere č. 603800067 na účely započítania súd zistil, že oprávnený spoločne s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie doručil výpis z klientskej zóny umiestnenej na webovom sídle povinného, z ktorého vyplýva, že oprávnenému bol na základe tejto zmluvy poskytnutý úver vo výške 350,- €, pričom celkovú dlžnú sumu vo výške 1.240,16 € oprávnený zaplatil. Z tohto dôvodu pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere č. 603800067 nie je možné použiť ako podklad na započítanie voči judikovanej pohľadávke oprávneného. Povinný pritom ďalšiu zmluvu o úvere č. 603800028, na ktorú poukazuje vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie súdu nepredložil. Napokon vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí uviedol, že právna úprava účinná od 01.04.2017 obmedzila uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na základe judikovanej pohľadávky povinného voči oprávnenému (§ 61e Ex. por.).

4. Proti predmetnému uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie má on ako povinný právo podať na súd v stanovenej lehote návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom môže o. i. uvádzať aj to, že po začatí exekúcie došlo k zániku vymáhaného nároku. Zánik judikovaného nároku práva môže nastať nielen splnením záväzku, ale akýmkoľvek iným

spôsobom, ktorý predpokladá zákon. Povinný teda môže namietat', že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky s vymáhanou pohľadávkou (uzn. NS SR sp.zn. 6 MCdo 12/2010 zo dňa 20.12.2011). Povinný ďalej poukázal na ustanovenie § 580 Obč. zák., ako aj na rozsudky Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33 Odo 336/2005 zo dňa 24.04.2017 a sp.zn. 21 Cdo 3433/2008 zo dňa 15.06.2010, v ktorých sú uvedené predpoklady zániku pohľadávok započítaním. V zmysle Exekučného poriadku predpokladom spôsobilého započítania je existencia pohľadávky priznanej exekučným titulom. Uvedený predpoklad sa však vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie. Povinný preto poukazuje na skutočnosť, že jednostranný zápočet bol oprávnenému adresovaný a riadne doručený už pred začatím exekučného konania, vzhľadom na čo považuje započítanú pohľadávkou za spôsobilú, aj keď mu nebola priznaná súdnym rozhodnutím. Základným rozdielom medzi jednostranným a dvostranným zápočtom je skutočnosť, že jednostranný zápočet si nevyžaduje súhlas druhej strany, ktorej bol jednostranný zápočet adresovaný. Oprávnený navyše pred začatím exekučného konania nijakým spôsobom nepoprel platnosť jednostranného zápočtu. Forma právneho úkonu započítania pritom nie je predpísaná, musí spĺňať všeobecné náležitosti stanovené v ustanovení § 34 a nasl. Obč. zák. a z jeho obsahu musí byť zrejmé, aká pohľadávka a v akej výške sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Zánik započítaných pohľadávok v rozsahu, v akom sa vzájomne kryjú, nastane okamihom, keď sa stretli (rozs. Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33 Cdo 3799/2007 zo dňa 24.2.2010). Jednostranný zápočet teda spĺňa vyššie uvedené požiadavky uvedené v predmetnom rozsudku. Ďalej poukázal na ďalšiu rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorá sa týka spôsobilosti jednostranného zápočtu. Najvyšší súd SR považoval za rozhodujúce, či „skutočnosti, o ktoré povinný opiera tvrdený nárok, nastali pred alebo po vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na exekúciu. Zánik vymáhaného práva započítaním spôsobí síce kompenzačný prejav zo strany povinného, avšak zánik nastane až okamihom, keď sa pohľadávky spôsobilé k započítaniu stretli.“ Najvyšší súd SR teda jednoznačne pripustil možnosť započítania pohľadávky, ktorou disponuje povinný a ktorá nemusí byť súdne priznaná alebo exekvovaná, voči pohľadávke oprávneného, ktorá je súdne priznaná a exekučne vymáhaná voči povinnému. Dôležité je, aby pohľadávka povinného bola spôsobilá na započítanie v čase, keď sa pohľadávka povinného a pohľadávka oprávneného stretli, pretože k tomuto dňu nastáva zánik pohľadávok. Rovnako judikatúra českých súdov pripúšťa námietku započítania vo výkone rozhodnutia či exekúcii. Námietkou započítania je možné uplatniť vzájomnú pohľadávkou povinného proti oprávnenému bez ohľadu na to, či táto vzájomná pohľadávka vznikla pred vydaním rozhodnutia, ktoré je podkladom súdneho výkonu rozhodnutia, alebo až po jeho vydaní. Zánik práva síce spôsobuje kompenzačný prejav, avšak nastáva okamihom, keď sa obidve pohľadávky stretli (roz. Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4 Cz 3/90 zo dňa 31.1.1990). Najvyšší súd ČR sa vo svojom uznesení sp.zn. 20 Cdo 3608/2010 zo dňa 28.08.2012 vyjadril ako k otázke započítania v prebiehajúcom súdnom spore (o zaplatenie pohľadávky veriteľa), tak aj v exekúcii: „Kompenzačný prejav má účinky spätne k okamihu stretnutia sa pohľadávok (ex tunc). Prejav smerujúci k započítaniu je možné vykonať v priebehu súdneho konania ako obranu proti žalobe. Podobne platí, že aj pri výkone rozhodnutia môže povinný uplatniť námietku smerujúcu k započítaniu vzájomnej pohľadávky.“ Povinný ďalej poukázal na skutočnosť, že jednostranný zápočet bol urobený riadne a písomne, spĺňajúc aj všeobecné náležitosti právneho úkonu, boli dodržané jeho obsahové a formálne náležitosti, bol riadne doručený (doručenie bolo aj preukázané) a podpísaný. Povinný má za to, že zmluva o úvere č. 603800067 a zmluva o úvere č. 603800028 boli uzatvorené ako odplatné a ich bezúročnosť a bezodplatnosť nikdy nebola judikovaná žiadnym súdnym rozhodnutím. Vyjadrenia oprávneného týkajúce sa bezúročnosti oboch zmlúv považuje preto za bezpredmetné. Určiť právnu povahu oboch zmlúv, konkrétne ich bezúročnosť a bezodplatnosť môže len príslušný súd, na podklade podanej určovacej žaloby. Súd v exekučnom konaní nie je oprávnený si prejudiciálne posúdiť právnu povahu zmlúv, z ktorých vyplývajú pohľadávky spôsobilé na započítanie. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 345/2012 a uznesenie Okresného súdu Žilina sp.zn. 33Er/2990/2013 zo dňa 29.01.2015. Z odôvodnenia uznesenia vyššieho súdneho úradníka nepochybne vyplýva, že súd sa oboznámil s jednostranným zápočtom aj s vyjadrením oprávneného, na základe čoho dospel k záveru, že jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok, ktoré vykonal povinný voči oprávnenému, bolo vykonané v súlade s ust. § 580 a 581 Obč. zák., na základe čoho aj dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Na základe uvedených skutočností mal teda súd za preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný má za to, že pohľadávky sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, a teda v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným neexistovala pohľadávka oprávneného voči povinnému. Pre započítanie jednostranným právnym úkonom musia byť splnené tieto predpoklady: dlžník urobil prejav, ktorým sledoval započítanie voči veriteľovi, pohľadávky dlžníka a veriteľa sú vzájomné, plnenie je rovnakého druhu, započítanie

pohľadávok nie je vylúčené dohodou alebo zákonom, pričom zápočet povinného tieto náležitosti spĺňa. Podobne rozhodol a námietkam vyhovel aj Krajský súd v Bratislave vo veci sp.zn. 22CoE/58/2015 zo dňa 16.09.2015. Započítanie vzájomných pohľadávok je hmotným právom uznaný spôsob zániku záväzkov, prirodzene za splnenia všetkých podmienok v zmysle citovanej právnej úpravy. Povinný teda môže v exekučnom konaní namietat', že zánik vymáhaného nároku nastal započítaním jeho vzájomnej pohľadávky s vymáhanou a pokiaľ sa tak stalo na základe platného započítacieho prejavu až po vydaní vykonávaného exekučného titulu, môže viesť k zastaveniu exekúcie. Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k sťažnosti povinného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že tvrdenia povinného v sťažnosti považuje za nesprávne a sťažnosť ako takú za nedôvodnú z viacerých dôvodov. K neexistencii pohľadávky povinného oprávnený uviedol, že povinný nepreukázal určitosť pohľadávky ani jej existenciu, pretože vo veci nepredložil žiadny dôkaz o jej existencii. Povinný nepreukázal ani doručenie započítania, o ktoré sa vo svojich podaniach opiera. Len na základe argumentácie povinného nie je možné bez ďalšieho konštatovať pravosť a existenciu pohľadávky. Oprávnený poukázal na ustanovenia § 37 a 39 Obč. zák., ako aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13.06.2018, v zmysle ktorého súd nepovažuje za preukázanie existencie pohľadávky to, že uvedená pohľadávka je zakomponovaná v započítacom prejave, navyše ak existenciu tejto pohľadávky oprávnený popiera. Keďže povinný nepodložil svoje tvrdenie o existencii pohľadávky - trov mediáčného konania vo výške 312,12 € žiadnym dôkazom, súd zánik pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie považuje za nepreukázaný. Pohľadávku na započítanie do výšky uplatneného nároku zo strany povinného možno priznať len v prípade, ak by bola oprávneným uznaná, ak by existovali o nej nepochybné dôkazy čo do základu aj čo do výšky. Ďalej poukázal na uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 63Er/597/2017 zo dňa 25.05.2018 a Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 62Er/597/2017, v zmysle ktorých v prípade nepreukázania existencie pohľadávky zo strany povinného, takáto nemôže byť predmetom započítania. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nerešpektuje zásadu koncentrácie konania, keď svoje tvrdenia o údajnej pohľadávke nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Strohé konštatovanie a uvedenie sumy pohľadávky nedokazuje jej existenciu. Preto možno predpokladať, že povinný uvedené sumy nemá ako dokázať. Exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť nárok priznaný exekučným titulom. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13.06.2018. K neexistujúcemu exekučnému titulu oprávnený uviedol, že nároky, ktoré sa snaží povinný uplatniť v tomto exekučnom konaní, nemá preukázané a dokladované platným exekučným titulom. V návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ani v predmetnej sťažnosti nie je uvedený žiadny platný exekučný titul, na základe ktorého povinný uplatňuje v tomto konaní započítanie pohľadávky. Rovnaký názor vyslovil Okresný súd Banská Bystrica vo svojom uznesení sp.zn. 36Ek/52/2017 zo dňa 13.09.2018. K bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv o úvere oprávnený napokon uviedol, že podľa povinného predmetné zmluvy o úvere nie je možné posudzovať za bezúročné a bezpoplatkové, pretože bezodplatnosť týchto zmlúv nebola judikovaná súdom. Takéto tvrdenie je však zavádzajúce, pretože zmluvy o úvere č. 603800067 a 603800028 neobsahovali zákonom obligatórne predpísané náležitosti, čím sú ex lege bezúročné a bezpoplatkové. V predmetných zmluvách o úvere absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj údaj o druhu úveru, dobe trvania zmluvy, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného mal povinný nárok len na vrátenie istiny, a preto nie je na mieste zo strany povinného evidovanie nedoplatku vyplývajúceho z predmetnej zmluvy o úvere, pretože túto v oboch prípadoch niekoľkonásobne preplatil. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov. Na základe týchto skutočností navrhoval, aby súd sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol. Oprávnený si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 41,93 € za vyjadrenie k sťažnosti povinného.

6. V zmysle § 239 ods. 1 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka (§ 202 ods. 1 Ex. por.). Písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí (§ 202 ods. 2 Ex. por.).

7. Súd preskúmal sťažnosť povinného, ktorú podal proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým jeho návrh na zastavenie exekúcie zamietol, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

8. Vzhľadom na to, že povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti oproti tým, na ktoré poukázal v návrhu na zastavenie exekúcie súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorý kvalifikovane opísal dôvody, pre ktoré zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník sa riadne a presvedčivo vysporiadal s návrhom na zastavenie exekúcie a rozhodol v súlade so zákonom. Z tohto dôvodu toto uznesenie s poukazom na § 202 ods. 2 Ex. por. neobsahuje odôvodnenie.

9. Súd len opätovne zdôrazňuje, že jednostranné započítanie pohľadávky je jedným zo spôsobov splnenia dlhu predpokladaného Občianskym zákonníkom. Ak by takáto skutočnosť nastala po vzniku exekučného titulu, môže súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Ex. por. zastaviť. Súd je však pri zastavení exekúcie z vyššie uvedeného dôvodu vždy povinný skúmať, či pohľadávka, ktorú si povinný jednostranne započítal, bola priznaná exekučným titulom. V prípade ak povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, t.j. takej pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, súd v exekučnom konaní na takúto skutočnosť neprihliadne. Povinný v tomto konaní nepreukázal, že pohľadávku, ktorú si jednostranne započítal, bola priznaná exekučným titulom, a preto nemohol s poukazom na § 61e Ex. por. vyhovieť jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Rozhodcovské rozsudky sp.zn. SR 17773/16 zo dňa 29.03.2017 a SRSAspA 05263/16 zo dňa 30.12.2016, na ktoré povinný poukazuje vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, nemožno považovať za exekučné tituly z viacerých dôvodov. Pravosť týchto rozhodnutí je spochybnená tým, že na ňom absentuje podpis, pečiatka, ako aj doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Povinný teda neunesol dôkazné bremeno, keď súdu v lehote uvedenej v § 61k ods. 2 Ex. por. nepreukázal, že pohľadávka, ktorú si započítal jednostranným započítaním bola priznaná na základe exekučného titulu.

10. Súd v žiadnom prípade nepopiera správnosť záverov vyšších súdnych autorít, na ktoré poukazuje povinný vo svojej sťažnosti. Všetky rozhodnutia, o ktoré povinný opiera svoje argumenty však boli vydané pred účinnosťou ustanovenia § 61e Ex. por., v dôsledku čoho ich nemožno použiť na daný prípad.

11. Súd napokon uvádza, že zákon ukladá povinnému povinnosť v lehote do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie (§ 61k ods. 2 Ex. por.). V prípade, ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie predložená včas, súd na ňu neprihliadne. Súd preto nevyzýval povinného, aby preukázal ním uvádzané tvrdenia ďalšími dôkazmi, keďže všetky tieto skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie mu boli známe a mal ich preukázať už vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie.

12. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť povinného neobsahuje žiadne zákonné dôvody, pre ktoré by malo byť uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušené alebo zmenené, súd jeho sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

13. V zmysle § 199d ods. 1 Ex. por. oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 199d ods. 1 Ex. por. tak, že priznal oprávnenému proti povinnému právo na ich náhradu, keďže oprávnenému preukázateľne vznikli trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

15. Priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 41,93 € pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 25,73 € (vyjadrenie k sťažnosti povinného). Súd taktiež priznal oprávnenému paušálnu náhradu tzv. hotových výdavkov vo výške 9,21 €, ako aj DPH 20% z trov právneho zastúpenia.

16. Súdom priznané trovy právneho zastúpenia budú uvedené v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.